

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiæ Venusinæ, ac deinde Æsinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad
Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,
Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon
Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1706

Litterarum Dimissorialium pro Ordinibus moniribus Formula II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62406)

ram initiari, eandemque recipere possis, & valeas, *attenta nostra absentia à* Diœcesi, tenore presentium, licentiam concedimus in Domino, & impertimur. In quorum &c. Datum &c.

N. Episcopus N.

Loco ✠ Sigilli.

N. Secretarius.

ADNOTATIONES.

A QUOCUMQUE. Dimissoriae ut quis à quocunque Antistite possit ordinari, non conceduntur ordinandis Regni Neapolis, sed illuc debent concedi directæ certo Episcopo juxta Decretum Gregorii XV. emanatum de anno 1623. de quo mentionem fecimus in Edicto pro ordinatione habenda, & illud refert Nicol. lucubr. can. lib. 1. tit. 11. de tempor. ordin. num. 34. ubi n. 37. & 38. decimum testatur, quod hoc Decretum non comprehendat Regulares, neque ordinatos in Sacris vigore Brevis, neque exteros, qui possunt ab Episcopis Regni ordinari cum Dimissoriis suorum Ordinariorum, licet non sint directæ ad certum Episcopum.

2. **ATTENTA NOSTRA ABSENTIA.** Litteræ Dimissoriales cum facultate promovendi à quocunque concedendæ sunt ex justa, & rationabili causa, quæ debet exprimi in ipsis litteris, ut mandat Concil. Trid. cap. 11. sess. 7. de reformat. & monet Piafec. prax. Episc. par. 1. cap. 1. art. 2. num. 12. & 17. Hic autem in formula

exprimitur causa absentiae, quæ legitima reputatur, Barbol. in Sum. decis. Apostolic. collect. 155. n. 3. verb. Dimissoria, & collect. 254. n. 4. Passerin. in cap. cum nullus n. 137. de tempor. ordin. in 6.

Litterarum Dimissorialium absenticoncessarum.

FORMULA II.

SUMMARIUM.

1. Dimissoriae pro Ordinibus minoribus apertius conceduntur cum clausula -- Episcopo N. ordinationes tenente, quam cum alia -- Pontificalia exercente.
2. Dimissoriae debent concedi ad tempus.
3. Absentibus per longum tempus conceduntur Dimissoriae absque morum testimonio.
4. Dimissorias absentibus non arctatis Episcopus non compellitur concedere, & n. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. & 13. Quid virtute, & scientia præditis?

N. Episcopus N.

Dilecto &c.

UT tu à nostra Diœcesi studiorum causa absens, qui legitimis es procreatus natalibus, morum probitate ornatus, ætate legitima, ac in Clericali Tonsura constitutus, nulloque, quod sciamus, Canonico impedimento, quo minus ad Ordines promoveri possis, reperiris detentus, ab Illustrissimo, & Reverendissimo D. N. in propria, vel aliena Diœcesi, de Ordinarii loci licentia, Ordinationes tenente, ad Ostiariatus, Lectoratus, Exorcistatus, & Acolytatus minores Ordines promoveri possis, & valeas (dummodo quoad litteraturam idoneus reperiaris; super quo conscientiam

G 4 Ordi-

Ordinantis oneramus (, & intra sex menses presentibus utaris, & non aliàs) tua absentia non obstante, licentiam, & facultatem utrique concedimus. In quorum &c. Datum &c.

N. Episcopus N.

Loco ✠ Sigilli.

N. Cancellarius Episcopalis.

ADNOTATIONES.

1. **ORDINATIONES TENENTE.** Solent ut plurimum Episcopi in litteris Dimissorialibus etiam pro solis minoribus ordinibus concessis, apponere hæc verba—*in propriis, vel aliena Diocesi de Ordinarii loci licentia Pontificalia exercente*, non advertentes, quod in collatione ordinum minorum, ut supra probavi, non est necesse, quod Episcopus exercent Pontificalia solemniter: Unde ad removendum dubium, quod posset non insipide excitari, an scilicet verba—*Pontificalia exercente*, reddant licentiam conditionalem necne, adeo ut non possit dici legitime ordinatus, si ab Episcopo Pontificalia non exercente dimissus esset promotus; mihi aptiora visa sunt verba in formula expressa—*Ordinationes tenente*, quæ complectuntur utrumque modum.

2. **ET INTRA SEX MENSES PRÆSENTIBUS UTARIS.** Sicuti Episcopus potest Dimissorias jam concessas revocare, ut dicit Biss. *Hierurg. litt. D. verb. Dimissoriae* §. 31. ita poterit pro tempore limitato duorum, quatuor, & ad summum sex mensium illas expedire. Cum enim Dimissoriae contineant testimonium de vita, & moribus, quibus præditi esse debent ordinandi, si post illarum concessionem tantum temporis effluerit, quod sufficiat ad probabiliter dubitandum mores fuisse mutatos, non essent amplius ab Ordinate admittendæ, nisi aliunde constaret de continuatione proborum morum, alioquin illas admittens se exponeret periculo ordinandi indignum, ut advertit Pasqualig. *ad Laurent. de franc. contr. pari. 1. num. 278.*

3. Et propterea absentibus per longum tempus antequam Episcopus Dimissorias concedat, vel deberet quoad mores certum testimonium habere ab Ordinario loci ubi morati sunt, vel in litteris (& hoc tutius erit) nullam de moribus fidem facere, & solum dicere, quod Ordinandus est legitimis parentibus natus; in legitima ætate constitutus, non contumax, nec censuris irretitus, quod sciatur, quo verò ad mores, propter illius longam absentiam nullum testimonium reddere posse, ut docent Januen. *prax. Cur. Archiep. Neap. cap. 81. n. 4. Sac. Congr. Concil. 28. Aprilis 1575.*

4. **TUA ABSENTIA NON OBSTANTE.** Hic dubium moveri potest. An scilicet Episcopo absentibus Dimissorias concedere recusantes, sit locus recursui, sive appellationi, adeo ut Episcopus possit à Metropolitanò, aut Sac. Congregatione compelli? super quo accipe sequentia.

5. Nicol. *in fosc. verb. Dimissoriae n. 6.* ex Decreto Sac. Congregationis Episcop. tenet, quod Dimissoriae non sint denegandæ degentibus in Urbe.

6. Fagnan. *in cap. ad aures nu. 22. de tempor. ord. ex quadam declaratione Gregor. XIII. tradit, quod Ordinario recusante quem ordinare, & causam legitimam recusationis, non allegante committi soleat per Datariam Metropolitanò, vel viciniore facultas recusatum ordinandi; ex motivo, quod Ordines absque legitima causa nemini denegari debeant, & cum Fagnano concordat Nicol. *lucubr. can. lib. 1. tit. 11. de temp. ordinat. n. 12. vers. praxis.**

7. Tondut. *quest. benef. tom. 2. cap. 127. num. 1.* docet, quod Episcopo recusante prætextu non juridico Clericum Beneficiatum examini paratum se exponere, ad Sacros.

Sacros Ordines promovere, eoque appellante ad Superiorem, committatur vicini illius ordinatio: & hanc praxim ad Clericum non Beneficiatum extendit Paserin. in cap. cum nullus n. 138. in fin. de tempor. ordin. in 6.

8. Sac. Congreg. Concilii in una Majori-
cen. Ordinationis, in qua quidam Clericus
degens in Urbe adversus denegatus Dimissorias ab Ordinario recursum porrexit, ut Episcopus cogere ad illas transmittendas, die 14. Januarii, & 4. Martii 1690. rescripsit, lectum.

9. Sac. Congreg. Episc. & Regul. recursum Nicolai Resta laici Brundusini presentati ad Beneficium Jurispatronatus, adversus Archiepiscopum, qui ad primam Clericalem Tonsuram eum promovere recusabat 31. Augusti 1691. rescripsit -- Ad Archiepiscopum, ut initiaret Oratorem in casu de quo agitur intra mensem, & quatenus non initiaverit, initietur à quocumque servatis servandis.

10. Item eadem Sac. Congregatio in alia Montis Falisci appellante Clerico Candelori 26. Septembris 1696. & in Calaguritana recurrente Clerico Dominico Frexenda in Urbe conimorantibus, adversus denegationem litterarum Dimissorialium suorum Ordinariorum, recursum omnino, & absolute rejecit.

11. Ex quibus resolutionibus (quicquid dixerunt supracitati DD.) regula constitui potest, quod quando agitur de aliquo

modo arctatis, Beneficio provisis, vel in Sacris constitutis, Dimissoria absentibus denegari non debent, si non adfit aliquod canonicum impedimentum; & quatenus Episcopus denegat, datur ad Superiorem recursum, & tunc intrat doctrina Tonduti.

12. Si verò agatur de his, qui ex devotione, & ex mera libera voluntate, & motivo cupiunt ordinari, & tunc nec ordines conferre, nec Dimissorias concedere Episcopus compellitur: quia Concil. Trident. sess. 21. cap. 2. de refor. hos ordinari non debere decernit, nisi Episcopus assumendos esse pro utilitate Ecclesie judicaverit: si ergo arbitrium, quod habet, justè, & cum causa non interponat, Deum solummodo Judicem habebit, Barbof. de Offic. & pot. Episc. alleg. 4. n. 66. hancque distinctionem veram esse, & servandam tenet quoque Card. de Luc. de Benef. disc. 71. n. 3. & seqq.

13. Censeo tamen, quod Episcopi, qui absentibus moribus, scientia, & virtute præditis, quamvis non arctatis, neque Beneficio provisis, Dimissorias denegant, non sint laudandi, quia tunc irrationabiliter arbitrio abutuntur, quod semper etiam liberò, & absolute concessum regulari debet ad normam boni viri, ut dixit Rot. decis. 188. num. 31. par. 17. reg. & quod propterea pro his justè illorum dissentium Superior supplere possit, & arbitrium interponere.

Litterarum Dimissorialium pro Ordinibus Sacris.

FORMULA III.

N. Dei, & Apostolicæ Sedis gratia Episcopus N.

Tibi Dilecto Nobis in Christo N. de loco N. nostræ Diœcesis, legitimis natalibus procreato, in Acolitatus Ordine, & ætate legitima vigintiduorum inceptorum constituto, morumque probitate, & scientia ornato, in Ecclesia N. Parochiali ex præscripto Sac. Concil. Trid. proclamato, ab Examinatoribus nostris deputatis idoneo reperto, & approbato, aliisque à jure requisitis prædito, nullaque censura Ecclesiastica, aut alio canonico impedimento (quod sciamus) innodato, ut ab Illustrissimo, & Reverendissimo D. N. Episcopo N. in propria Diœcesi Pontificalia exercente, Statutis à jure temporibus, ad Sacrum Subdiaconus Ordinem, ad titulum tui sufficientis Patrimonii, de quo legitime in nostra

Curia